

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí v B dňa 13. júna 2007 v trestnej veci obžalovaného **J**, pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu, prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 Zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr.zák.), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v B zo dňa 4. apríla 2005, sp.zn. 2T 8/03, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 Zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr.por.) odvolanie obžalovaného **J R** sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Uvedeným rozsudkom krajského súdu, ako súdu prvého stupňa bol obžalovaný **J R** uznaný za **v i n n é h o** zo spáchania trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu, prekurzora a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom, podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. bod 1/ a zo spáchania označeného trestného činu spolupáchatelstvom, podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, Tr. zák. (bod 2), a to ako obzvlášť závažný recidivista podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Tieto trestné činy obžalovaný J R, spáchal v podstate tak, že

1/ spolu s A G , M K a D Š minimálne od začiatku r. 2002 do novembra 2002 sa zúčastňovali na predaji omamných látok, najmä heroínu (tento je v zmysle Zák. č. 139/1998 Z.z. zaradený do prvej skupiny omamných látok);

A S, ako vedúca osoba skupiny uvedených osôb prostredníctvom M G organizoval ilegálny dovoz nezisteného množstva omamných látok (heroínu) na Slovensko z Maďarska a Chorvátska, tieto preberal prostredníctvom O L, ukrýval ich v M, tieto riadil, delil a predával ďalším osobám, podľa ich objednávania;

omamnú látku predal aj J R, ktorý túto rozdelil ďalším osobám, tento ju v Stupave predával ďalším (konzumentom), a tiež ju dával J C;

podobne postupovali aj M G a M K, ktorí výhodne omamnú látku kúpili od A S, túto ďalej predávali, okrem iných aj D Š, ktorá obstarala jej ďalší predaj osobám užívajúcim túto látku;

pričom pri domovej prehliadke v obydlí J G v M, (kde bývali aj A S a O L) polícia 3. novembra 2002 našla cca 2 kg heroínu s prímiesami, ktorého predajom pri rozdelení na viac ako 8000 dávok drogy na užitie bolo možné získať na nelegálnom trhu okolo 2 500 000 Sk;

pri domovej prehliadke, 3. novembra 2002 v ďalšom obydlí M G v R, polícia od neho získala viac ako dva a štvrt' kilogramov heroínu s prímiesami, ktorého predajom pri rozdelení na viac ako 9400 dávok bolo 2 800 000 Sk, pričom bolo od neho získaných tiež po domovej prehliadke 3. novembra 2002 v obydlí D Š v B, polícia od nej získala viac ako 45 g heroínu s prímiesami, ktorého predajom pri rozdelení na 187 dávok bolo takto možné získať viac ako 56 000 Sk.

2/ J R spolu s J C minimálne od začiatku r. 2002 do novembra 2002 v H od nezistených osôb si obstarávali heroín v nezistenom množstve a koncentrácii;

J C tento sama užívala a v H ho predávala ďalším (konzumentom);

pričom pri domovej prehliadke 4. novembra 2002 v obydlí J C v H, polícia našla 19 dávok heroínu s prímiesami;

J R takto konal po tom, ako bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Malackách z 20. marca 2000, sp.zn. 1 T 1/00, odsúdený zo spáchania označeného trestného činu podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody na 3 roky, ktorý čiastočne vykonal.

Uvedeným rozsudkom krajského súdu bol obžalovanému J R podľa § 187 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody na jedenásť a pol roka, na jeho výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny; podľa § 4 ods. 1 a § 3 ods. 1 Zák. č. 448/2002 Z.z. bol mu tiež uložený ochranný dohľad na dva roky.

Je potrebné uviesť, že A S, O L, M G, M K, D Š a J C už boli právoplatne odsúdení za spáchanie uvedeného trestného činu a boli im uložené tresty odňatia slobody rozsudkom Krajského súdu v B z 23. apríla 2004, sp.zn. 2 T 8/03, resp. aj v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu zo dňa 28. októbra 2004.

Proti rozsudku krajského súdu zo dňa 4. apríla 2005 obžalovaný J R podal odvolanie jednak vlastným písomným podaním a jednak prostredníctvom obhajcu.

Základnou fázou odvolania je tvrdenie, že obžalovaný s drogami neobchodoval a pokiaľ tieto aj boli nájdené v jeho obydlí, išlo o vec patriacu jeho priateľke J C, s ktorou spoločne bývali, pričom táto je sama aktívna užívateľka drogy. Týmito okolnosťami obžalovaný vysvetľoval aj nájdenie stôp drogy na jeho rukách; poprel bližšie vzťahy k A S a O L, resp. k iným osobám a preukázal všeobecne na nedostatok dôkazov jeho usvedčujúcich z inkriminovaného konania.

Obžalovaný J R na tomto základe navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a žiadal, aby odvolací súd na základe § 259 ods. 3 Tr.

por. ho spod obžaloby podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodil, resp. podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd postupujúc v intenciách § 564 ods. 4 teraz účinného Trestného poriadku (Zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a že nie je dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku i správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo, pričom skúmal tiež možnosť chýb odvolaním nevytýkaných;

dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného J R nie je dôvodné.

Krajský súd jednak v predchádzajúcom konaní, ale aj v konaní po zrušení jeho rozsudku zo dňa 23. apríla 2004, sp.zn. 2 T 8/2003, rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 28. októbra 2004, sp.zn. 3 To 37/2004 vo vzťahu k obžalovanému J R, v rámci zodpovedajúcom ustanoveniam § 2 ods. 5 a § 264 ods. 1 Tr. por. zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie; vykonávanie ďalších dôkazov je irelevantné.

Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom meritórnom rozhodnutí zo dňa 28. októbra 2004 konštatoval, že akceptuje závery súdu prvého stupňa; vykonanými dôkazmi bolo úmyselné spáchanie posudzovaného deliktu A S, O L, M G a M K preukázané (vo vzťahu k D Š a J C pôvodný rozsudok súdu prvého stupňa sa stal právoplatný). Tento rozsudok sa týka aj obžalovaného J R, pričom vo vzťahu k nemu dôvody porušenia pôvodného rozsudku krajského súdu zo dňa 23. apríla 2004 Najvyšším súdom (rozhodnutím zo dňa 28. októbra 2004) boli iného charakteru a nemali vplyv na závere, že aj tento obžalovaný úmyselne konal opísaným spôsobom. Najvyšší súd toto svoje stanovisko vyjadril aj v písomnom vyhotovení predchádzajúceho meritórneho rozhodnutia zo dňa 28. októbra 2004, sp.zn. 3 To 37/2004.

Odvolací súd preto v otázke viny obžalovaného J R poukazuje na písomné dôvody rozsudkov súdu prvého stupňa zo dňa 23. apríla 2004, či zo dňa 4. apríla

2005 (teraz napadnutý rozsudok), resp. svojho predchádzajúceho meritórneho rozhodnutia zo dňa 28. októbra 2004. Najvyšší súd zároveň konštatuje, že terajšie odvolacie námietky obžalovaného J R sú v podstate len opakovaním jeho doterajšej obhajoby, s ktorou sa rozhodujúce súdy už predchádzajúcimi spomínanými rozhodnutiami vysporiadali s poukazom na dôkazy usvedčujúce tohto obžalovaného zo spáchania posudzovaných deliktov.

Obžalovaný J R sa úmyselne zúčastnil vo veľkom rozsahu činnosti organizovanej skupiny, ktorej cieľom a výsledkom jej konania bol neoprávnený dovoz, kúpa, výmena či iné zadováženie omamnej látky, jej prechovávanie a predaj. Skutkom ad 1/ teda ním boli po objektívnej i subjektívnej stránke naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu, prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák.

Obžalovaný J R skutkom ad 2/ zároveň spáchal tiež označený trestný čin spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. (spolu s J C).

Prvý z označených trestných činov zaradením do katalógu deklarovaného v ustanovení § 62 ods. 1 Tr. zák., druhý z nich svojou (§ 41 ods. 2, § 187 ods. 1 Tr. zák.) je potrebné posúdiť ako obzvlášť závažné trestné činy.

Takým je aj delikt, za ktorý bol obžalovaný J R právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Malackách zo dňa 20. marca 2000, sp.zn. 1 T 1/00, pričom uložený trest odňatia slobody čiastočne aj vykonal.

Vzhľadom na závažnosť prvého z teraz posudzovaných trestných činov, osobitne na opakovanie konania rovnakého charakteru v krátkom čase po predchádzajúcom odsúdení, je správne posúdenie predmetných trestných činov, ako spáchaných obzvlášť nebezpečným recidivistom (§ 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.).

Pravidlá pre sankcionovanie trestných činov obzvlášť nebezpečného recidivistu sú stanovené v § 42 Tr. zák; v rozhodovanej veci takto stanovenou minimálnou sankciou je trest odňatia slobody na jedenásť rokov a šesť mesiacov.

Krajský súd teda v otázke trestu rozhodol legálne, pričom jeho uložením na dolnej hranici trestnej sadzby vzal správne do úvahy jednak vysokú výmeru trestu a jednak časový odstup od spáchania posudzovaných deliktov. Časový faktor znižuje stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, čo tiež odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému J R na dolnej hranici trestnej sadzby, najmä keď tento po spáchaní posudzovaných deliktov nebol odsúdený za iný trestný čin.

Najvyšší súd zároveň konštatuje, že nezistil legálny dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, resp. nepoužitie vyššej trestnej sadzby vo vzťahu k obžalovanému J R; možnosť rezultátu o uložení vyššieho trestu je zas na druhej strane vylúčený vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného (§ 259 ods. 3 Tr. por.).

Najvyšší súd napokon konštatuje, že legálny je tiež výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného J R na výkon trestu odňatia slobody (nezistiac dôvod na odchýlenie sa od zákonných pravidiel v tejto oblasti - § 39a ods. 3 Tr. zák.), rovnako ako výrok o uložení ochranného dohľadu, pričom procesne súd prvého stupňa taktiež postupoval v zmysle zákona.

Najvyšší súd na základe uvedených záverov preto odvolanie obžalovaného J R proti napadnutému rozsudku krajského súdu, ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. **z a m i e t o l .**

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je **prípustný.**

V B 23. júna 2007

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: